

PORANNNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 po południu („Gazeta Wieczorna“).

Ceny prenumerały: Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony. Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerczy.	Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii: miesięcznie . . . 2 K 50 h. z dwukrotną . . . 3 K — h. kwartalnie . . . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 9 „ — „ rocznie . . . 30 „ — „ pocztową . . . 36 „ — „ W Niemczech miesięcznie 4 K — h. W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „	Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petirowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petirowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petirowy 60 hal. — Drobnie ogłoszenie po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. — Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 6 hal.
---	--	---

Nr. 379.

Lwów, środa 15. listopada 1911.

Rok 1.

Izba posłów. — Koło polskie a sprawa urzędnicza. — Zniknięcie sprawcy zamachu na ks. Chomyszyna.

Sprawy wewnętrzne.

Koło polskie a gabinet hr. Stürgkha.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wiedeń, 15. listopada.

„Neue Fr. Presse“ przynosi we wczorajszym artykule wstępnym wiadomość o rzekomych zamiarach Koła polskiego przeforsowania już obecnie rekonstrukcji gabinetu.

Już to wogóle „Neue Freue Presse“ zajmuje się w ostatnich czasach bardzo gorliwie Kołem polskim, komunikując i komentując plany i zamiary polskiej reprezentacji parlamentarnej, a to zarówno istniejące rzeczywistości, jak i nieistniejące, stworzone jedynie bujną fantazyą redaktora politycznego „Pressey“. „Neue Fr. Presse“, wspólnie ze „Słowem Polskiem“ i innymi prasowymi puszczykami gniewa się na Koło polskie dlatego, iż pod obecnym kierownictwem odzyskało dawne znaczenie i dawne wpływy, i że stało się w dzisiejszym życiu parlamentarnym Austrii czynnikiem grającym rolę wybitną w uśmierzeniu różnic i w propagowaniu idei uzdrowienia życia parlamentarnego.

„Neue Fr. Presse“ jest wrogiem polityki koalicyjnej i wrogiem Polaków, podrażniona przeto obecnym stanowiskiem Koła polskiego, stara się zapomocą nieuzasadnionych plotek i zmyślonych pogłosek przedstawić działalność Koła polskiego w świetle o ile możności ujemnym i sprowadzić rolę jego do roli, jaką odgrywają niektóre „klubiki“ niemieckie i „frakcyjki „czeskie“: roli rozsądnika niezgody i zawichrzeń w życiu parlamentu. Ale nie polemika z wykrętną polityką „Neue Fr. Presse“ jest celem tych słów, chodzi nam obecnie o co innego. Chcemy stwierdzić mianowicie, że Koło polskie nie myśli w tej chwili o rekonstrukcji gabinetu i nie ma zamiaru czynić hr. Stürgkhowi jakichkolwiek trudności. Polityka Koła jest rozumną i konsekwentną.

Wobec enuncjacji nowego premiera, iż przyjmuje na siebie obietnice, jakimi związał się bar. Gautsch odnośnie do postulatów kanałowych kraju — przyrzekło Koło w uchwale swego ostatniego posiedzenia gabinetowi hr. Stürgkha poparcie i przyrzeczenia swego dotrzyma. Wysłania w tej chwili drugiego swego reprezentanta do gabinetu, choćby ten reprezentant miał nawet objąć portfel mi-

nistra skarbu, nie uważa Koło za wskazane i plotki w tym kierunku idące — są bezpodstawne. Koło polskie zamierza też w dalszym ciągu czynić starania, aby w parlamencie utworzyła się poważna, zdolna do pracy większość i najgoręcej będzie popierało dążenia hr. Stürgkha, zmierzające w tym kierunku, uważa bowiem, iż w interesie parlamentaryzmu w Austrii leży utrzymanie żywotności Izby poselskiej i produktywności jej działania. Koło uważa za ideał gabinetu — rząd parlamentarny. To też w razie, gdyby sytuacja okazała się pomyślną dla utworzenia takiego gabinetu, będzie Koło bezsprzecznie pierwszym, które podejmie akcję, dążącą do zupełnej parlamentaryzacji gabinetu. Chwila ta jednak jeszcze nie nadeszła i wobec obecnej sytuacji politycznej nie tak prędko nadejdzie. Koło polskie uważa, iż obecnie gabinet urzędniczy, zostający pod kierownictwem hr. Stürgkha, może pełnić zadania swoje zadowalająco i że działalność tego gabinetu nie zagraża życiu parlamentarnemu w Austrii. Dla tego też Koło polskie używa poparcia swego gabinetowi hr. Stürgkha.

Izba posłów.

(28. posiedzenie XXI. sesji z dnia 14. listopada).

Demonstracja.

Wiedeń. (TBK.) Na początku wczorajszego posiedzenia Izby posłów niejaki Gerson Roth z Cisny rzucił z drugiej galeryi pisemko ulotne na ławy posłów polskich, w którym przedstawia siebie jako ofiarę burmistrza Cisny, Benjamina Malza.

Echa afery Hummer-Malik.

Prezydent wyraził najgłębsze ubolewanie z powodu zajęć na końcu ostatniego posiedzenia Izby i apelował gorąco do posłów, aby w interesie godności parlamentu tego rodzaju rzeczy się nie powtarzały.

Poseł Malik przeprosił Izbę.

Sprawa dowozu mięsa argentyńskiego.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Sprawozdawcy większości komisji drożyznianej przedstawili wnioski w sprawie dowozu mięsa argentyńskiego, wskazując na panujący brak mięsa w Austrii.

Poseł Erb uzasadniał wnioski komisji co do nieograniczonego dowozu mięsa argentyńskiego i występował przeciw ewentualnemu przyznaniu Węgrom kompensat.

O niższenie cen cukru.

Poseł Jerzabek uzasadniał wnioski komisji w sprawie czasowego zezwolenia na dowóz sacharyny, w sprawie wdrożenia rokowań z kartelem cukrowym o niższenie cen cukru, jakoteż o przyznanie Rosyi większego kontyngentu wywozu.

Potem przemawiali sprawozdawcy wniosków dalej idących, które w komisji zostały w mniejszości, mianowicie posłowie Renner, Steinhause, Haller, Spacek i Marek.

Sprawozdawca mniejszości poseł Marek uzasadniał swój wniosek mniejszości w sprawie otwarcia granicy rosyjskiej dla przywozu żywego bydła, mięsa i drobiu.

Stosunki weterynaryjne w Rosyi i Królestwie Polskiem znacznie się poprawiły; nie ma więc powodu granic zamykać. Także członkowie Koła polskiego — powiada mowca — poseł Buzek i przedstawiciele większych miast, posłowie Leo i Tertil, żądali tego samego. Mowca prosi o przyjęcie jego wniosku. (Oklaski u socjalistów).

Sprawozdawca mniejszości poseł Steinhause podnosi, że Austria musi przestrzegać swej umowy z Węgrami, tembardziej, że eksport Austrii do Węgier wynosi 1400 milionów koron rocznie, podczas gdy wartość importu z Węgier do Austrii wynosi tylko 900 milionów. Wobec tego mowca czyni następujący wniosek pośredniczący: Wzywa się rząd, aby w miarę możliwości zezwolił na przywóz mięsa z krajów bałkańskich, ewentualnie z ograniczeniem co do ilości i pory. Mowca sądzi, że przyjęcie tego wniosku bardziej przyczyni się do rozwiązania kwestyi mięsnej, niż przyjęcie wszystkich innych wniosków.

Sprawozdawca mniejszości poseł Haller utrzymuje, że import mięsa argentyńskiego mógłby bardzo szkodliwie oddziaływać na rodzimą hodowlę bydła. Mowca przyznaje, że ceny mięsa są wysokie i nie stoją w żadnym stosunku do cen towaru żywego. Aby temu zaradzić, przedewszystkiem trzeba by usunąć pośredników. Wiele także zdziałać można w drodze administracji gminnej. W ogólności mowca stwierdza nie zmniejszenie się, lecz wzrost ilości bydła w Austrii.

W celu dalszego podniesienia hodowli bydła proponuje przyjęcie swego wniosku mniejszości, który brzmi: Wobec tego, że na podstawie sprawozdań weterynarzy nie da się zażegnać weterynaryjno-policyjnych obaw co do przywozu mięsa argentyńskiego i wobec tego, że na podstawie § 12 umowy konieczne jest porozumienie się między obu rządami, a nie jest wskazane, aby za zezwolenie importu mię-

sa były dawane jakie rekompensaty Węgrom, należy odstąpić od planu przywozu tego mięsa.

Wzywa się rząd, aby celem zorganizowania dowozu mięsa rodzimego i bydła żywego do miast poczynił odpowiednie przygotowania, by przez pewne zarządzenia usunięta została drożyna mięsa rodzimego, wywołana głównie przez pośredników, a ewentualny chwilowy ubytek pokryty został przez dowóz mięsa z Serbii. Wkońcu należy wezwać rząd, aby wszystko uczynił, co należy, ku podniesieniu rodzimej hodowli bydła i aby w tym duchu zdał w jak najkrótszym czasie sprawę Izbie.

Zabrał głos prezes gabinetu hr. Stürgkh.

Przemówienie prezydenta ministrów hr. Stürgkha.

Mowca oświadcza, że rząd przyłącza się do programu poprzedniego gabinetu w sprawie podniesienia produkcji i ułatwienia komunikacji między producentami a konsumentami; rozpoczęcie w tym celu prace będzie obecny rząd gorliwie dalej prowadził. Mowca zapowiedział dalej akcję rządu w kwestyi reformy podatku konsumcyjnego i w sprawie wzmoczenia działalności państwa na polu inwestycji celem dostarczenia ludności zarobku i podniesienia jej siły gospodarczej.

„Obecna sytuacja finansowa państwa powoduje, że rząd dziś nie może jeszcze szczegółowo ocenić, jaką wolność ruchów — pomijając akcje już konkretnie planowane (abgesehen von den bereits in bestimmte Aussicht genommenen Aktionen, wie die Novelierung des Wasserstrassengesetzes), jak nowela do ustawy o drogach wodnych, w tym wymienionym kierunku posiadać będzie, muszę więc na razie, kiedy jeszcze w tej mierze nie postanowiliśmy nic konkretnego, ograniczyć się do zapewnienia, że także ku tej stronie sprawy skierujemy największą uwagę.

W sprawie importu mięsa argentyńskiego obecny rząd tak jak poprzedni zajmuje to samo stanowisko prawne, że o ile chodzi o import połączony z obawami weterynaryjno-policyjnymi, wykluczone jest jednostronne postępowanie jednej połowy monarchii.

Nie oznacza to zależności od Węgier lecz zupełne równouprawnienie. Przerwane chwilowo rokowania z Węgrami o pozwolenie na przywóz mięsa argentyńskiego będą nadal prowadzone. Premier ma nadzieję, że lojalne stanowisko rządu austro-węgierskiego odpłacone będzie po stronie węgierskiej wzajemnością. Prezydent ministrów prosi więc, ażeby Izba nie postępywała jednostronnie. Dlatego nie może się premier zgodzić na zasadniczą zmianę dotychczasowego stanowiska prawnego, jaką oznaczałoby przyjęcie wniosków Rennera i Jerzabka. Premier prosi o ich odrzucenie, ponieważ nie byłby w stanie dotyczących uchwał wypełnić.

Mowę prezydenta ministrów przerywali kilkakrotnie socjaliści i poszczególni posłowie wiedeńscy rozmaitymi wykrzykami, tak, że przy końcu mowy słyhać było głośne protesty w Izbie.

Po mowie premiera dyskusję przerwano. Przy końcu posiedzenia poseł Glöckl w formie zapytania do przewodniczącego krytykował ustęp mowy, w którym premier oznajmił, że nie mógłby ewentualnej uchwały Izby wypełnić. Na tem posiedzenie zamknięto, następne we czwartek.

Nowe ustawy podatkowe.

Minister skarbu przedłożył projekt ustaw: w sprawie zmiany niektórych postanowień podatku od wódki, w sprawie zmiany postanowień o podatku od piwa, w sprawie nowego uregulowania udziałów, przekazanych z funduszy państwowych krajom i niżenia wymiaru podatków realnych, w sprawie należytości od nieodpłatnego przenoszenia majątku, w sprawie podatku konsumcyjnego od szampana i w sprawie podatku od samochodów.

Pierwsze trzy z tych przedłożeń pozostają w ścisłym związku z sanacją finansów krajowych. Przyznawanie udziałów krajom odbywać się ma według klucza konsumpcyjnego. Podatek od wódki, który wynosił dotychczas 90 hal., ma być podwyższony na 1 K 40 hal. od litra. Dotychczas kraje dostawały z podatku od wódki

20 hal., w przyszłości mają dostawać 60 hal.

Od poprzednich przedłożeń finansowych nowe różnią się przede wszystkim tem, że w większej mierze przyznają funduszom krajowym udział w zwiększonych dochodach państwowych od piwa i wódki na cele sanacji finansów krajowych. Dotychczasowe przekazywania pozostaną o ile możności niezmienione, a nadto nastąpią nowe przekazywania według klucza konsumpcyjnego.

Co do podatku od piwa przewidziane jest także inkamerowanie dodatków krajowych. Podatek od piwa podwyższony z 34 hal. na 80 hal. od hektolitra stopnia, co wobec propozycji z r. 1909 wynosi o 10 hal. więcej i dochodzi ogółem do 5 kor. od hektolitra. W to wciągnięty jest jednakże i podatek krajowy, który w niektórych krajach wynosi do 4 kor. od hektolitra.

Ogółem kraje dostaną 21,5 milion. kor. z podatku osobisto-dochodowego, około 49,6 mil. z podatku od wódki i około 56 mil. z podatku od piwa, razem okragło 126 milion. W tem mieści się 28 mil. jako nowa pozycja przekazania z podatku wódczanego, gdy przekazania z podatku od piwa przedstawiają się częścią jako wynagrodzenie za zniesienie podatku krajowego, częścią jako nowy dochód.

Po czasie przejściowym, w którym nastąpi zmniejszenie się konsumpcji, liczyć można, że kwota przekazana z podatku wódczanego, wyniesie 64 mil., z podatku od piwa 70 mil. kor. Skarb państwa zadowolony jest zwiększeniem dochodu o około 8 mil. z podatku wódczanego, a 5 i pół mil. od piwa.

Przedłożenie o przekazaniach zależne jest od uchwały Sejmów co do uwolnienia podatku osobisto-dochodowego od dodatków krajowych.

Postanowienia o rozdziale kontyngentu alkoholu musiano zastosować do zmienionych stosunków o tyle, że musiano przeprowadzić ze względu na gorzelnie rolnicze, które w tym czasie powstały, pewne zmiany w rozdziale kontyngentu. Bonifikację eksportową rozszerzono o tyle, że warunkowo zwiększają ją do 10 hal. od litra alkoholu w pierwszych 4 latach od wejścia w życie ustawy, do 9 hal. w 5-tym roku, a do 8 hal. w 6-ym roku.

Ustawa o podatku spadkowym przewiduje progresję tego podatku i zawiera różne zmiany projektu przedtem przedłożonego. Zatrzymano natomiast uwolnienie od podatku najmniejszych spadków dla najbliższych krewnych i niżenie podatku od zapisów na cele humanitarne, szkolne i dobroczynne. Rząd spodziewa się z tego podatku 20 milionów dochodu, a podatku od win musujących 1,650.000 K.

Po mowie premiera.

Wiedeń. (Tel. wł.). Wczoraj odbyło się posiedzenie postępowych posłów miasta Wiednia. Mowcy potępiali w ostrych słowach mowę hr. Stürgkha. Postanowiono zająć wobec premiera stanowisko opozycyjne.

Komisja drożyzniiana.

Wiedeń. (TBK.). Na wczorajszym posiedzeniu komisji drożyzniianej poseł Erb wystąpił przeciw końcowemu ustępowi mowy hr. Stürgkha i podniósł, że wobec tej umowy wszyscy członkowie komisji powinni złożyć swe mandaty do komisji, od czego jednakże należy odstąpić ze względu na tak ważne zadania, jakie komisja ma przed sobą. Należy atoli wyrazić ubolewanie z powodu tego ustępu mowy prezydenta gabinetu.

Poseł Glöckner wnosi, aby członkowie komisji złożyli swe mandaty do komisji ze względu na szorstką odmowę, z jaką spotkały się wnioski komisji u rządu.

Minister skarbu dr. Meyer podnosi, iż nie może w imieniu prezydenta gabinetu złożyć żadnego oświadczenia, prosi atoli, aby komisja uchwałę nad wnioskami, uczynionymi na obecnym posiedzeniu komisji, odroczyła aż do chwili, kiedy prezydent gabinetu będzie mógł zająć stanowisko w tej sprawie.

Kierownik ministerstwa rolnictwa, minister dla Galicyi Zaleski oświadcza, że, zda-

niem jego, prezydent gabinetu hr. Stürgkh uważał za obowiązek lojalności wobec Izby zaraz w pierwszej chwili nie pozostawiać Izby w wątpliwości, że w tej sprawie rząd nie mógł zająć innego stanowiska, jak rząd poprzedni. W oświadczeniu prezydenta gabinetu nie można się dopatrywać obrazy Izby, tylko spełnienia przez rząd w najlojalniejszy sposób swego obowiązku.

P. Lasocki wniósł o przejście do porządku dziennego nad wnioskami pp. Erba i Glöcknera.

Na tem obrady przerwano. Następne posiedzenie w czwartek popołudniu.

Wiedeń. (Tel. wł.). Przebieg wczorajszego posiedzenia komisji drożyzniianej był niezwykłe burzliwy. I tak posłowie: Erb, Glöckner, Renner i inni wyrażali w ostrych słowach oburzenie z powodu mowy hr. Stürgkha. Jeden z tych posłów postawił wniosek o wyrażenie rządowi niezadowolnienia (Missbilligung). Poseł Lasocki słusznie podniósł, iż dyskusja polityczna nie wchodzi w zakres działania komisji drożyzniianej, która powinna się zajmować sprawami jej przydzielonemi, wobec czego wnosi na odroczenie dyskusji, jednakże do żadnych uchwał nie przyszło, gdyż zabrakło kompletu.

Sprawa urzędnicza.

Wiedeń. (TBK.). Na wczorajszym posiedzeniu komisji spraw urzędników i służby państwowej, sprawozdawca p. Waber referował o awansie czasowym i wniósł, aby za podstawę dyskusji wzięto sprawozdanie dawnej komisji, oparte na wnioskach pp. Prohaski i Stözl.

Reprezentant rządu oświadcza, że rząd określi swe stanowisko w najbliższej przyszłości.

Członkowie subkomitetu wyrazili zapatrywanie, że ze względu na to stanowisko rządu należałoby na razie zaniechać powzięcia ostatecznych uchwał, jednakże nad sprawozdaniem i propozycjami referenta należałoby bez dalszej zwłoki przeprowadzić dyskusję.

W tym duchu postawioną propozycję przewodniczącego przyjęto.

Koło polskie a sprawa urzędnicza

Wiedeń. (TBK.). Sekretaryat Koła polskiego ogłasza następujący komunikat:

Z licznych manifestacji, dochodzących do wiadomości członków Koła polskiego, odnosi się wrażenie, że w sferach urzędniczych panuje o akcyi Koła polskiego w sprawie urzędniczej zapatrywanie, jakoby Koło zamiast zamierzonego przez rząd podwyższenia dodatku aktywalnego, żądało obok niektórych na daleką metę obliczonych urządzeń humanitarnych tylko o udzielenia jednorazowego dodatku drożyznianego. Wobec tego stwierdzić trzeba, że Koło polskie zaraz w pierwszych dniach sesji jesienniej uchwaliło poruszyć przeprowadzenie całego szeregu środków celem stałej poprawy bytu urzędników, w szczególności zaś zaprowadzenie awansu czasowego. Dopiero kiedy później się okazało, że ustawodawcze sfinalizowanie tak wielkiego dzieła, wraz z uzyskaniem w Izbie żądanych przez rząd środków pieniężnych, może nie da się na pewne skutecznie przed końcem br., uchwaliło Koło polskie na jednym z późniejszych posiedzeń (28. paźdz. br.) zażądać na ten wypadek udzielenia jednorazowego dodatku drożyznianego równocześnie z ustaleniem przez Radę państwa środków potrzebnych do zrealizowania całej akcji. W tej myśli podał prezes Koła na konferencji z prezydentem ministrów dnia 10. bm. następujące propozycje pod dyskusję:

1) Wzywa się rząd, by w dniach najbliższych wniósł projekt, według którego funkcjonariusze państwowi (urzędnicy do VI. rangi włącznie) otrzymać mają dodatek drożyzniany, płatny dnia 2 stycznia 1912, zmniejszający się procentowo w miarę wysokości płacy.

2) Wzywa się rząd, by z możliwym pośpiechem wniósł projekt ustawy, według którego uregulowanie kwestyi urzędniczej ma być dokonane najpóźniej do 30 czerwca 1912 na następujących podstawach:

a) awans czasowy na podstawie pragmatyki służbowej,

b) finansowe poparcie ze strony państwa urzędniczych stowarzyszeń mieszkaniowych i konsumcyjnych,

c) poparcie ze strony państwa finansowych instytucji obliczonych na oddłużenie urzędników,

d) poparcie ze strony państwa sanatoryjów itp. przeznaczonych dla urzędników,

e) uregulowanie płac i stosunków służbowych wszystkich sług państwowych, nie należących do kategorii urzędników, względnie ubezpieczenie na starość służby prowizorycznej tej kategorii.

Następna konferencja w tej sprawie odbędzie się u prezydenta ministrów jutro we czwartek dnia 16 bm.

Posiedzenie Koła polskiego.

Wiedeń. (Tel. wł.). Posiedzenie Koła polskiego odbędzie się w czwartek 16. bm. Na porządku dziennym są sprawy drożyniane.

Wiedeń. (TBK.) Subkomitet komisji urzędniczej dla spraw urzędników kontraktowych zakończył swe prace. Po szczegółowej dyskusji uchwalono zaproponować plenum komisji, aby poleciła rządowi podwyższenie procentowe, względnie szematyczne ustalenie ponad poprawę, przewidzianą przez rząd, płac urzędników kontraktowych wszystkich działów, dalej postanowiono polecić plenum komisji przyjęcie uchwalonego przez subkomitet programu uregulowania awansu urzędników kancelaryjnych, jakoteż stanowiska i płac oficyantów kancelaryjnych.

Ustąpienie dr. Ebenhocha z życia politycznego.

Wiedeń. (Tel. wł.). B. minister poseł dr. Ebenhoch wystosował do prezydenta Izby dr. Sylvestra pismo, w którym zawiadamia go o złożeniu mandatu, podając za powód swojej rezygnacji bardzo silną neurastenję. Zjednoczenie chrześcijańsko-społeczne odbyło wczoraj posiedzenie, na którym wyrażono żal z powodu ustąpienia Ebenhocha i postanowiono wysłać doń deputację, któraby mu podziękowała za długoletnią, bardzo wydatną jego działalność.

Z ustąpieniem Ebenhocha ubywa z szeregów partji chrześcijańsko-społecznej jeden z najwybitniejszych, a w obecnej chwili może najwybitniejszy polityk i stronnictwo chrześcijańsko-społ. nie będzie go mogło nikim zastąpić.

Przy tej sposobności zanotować należy pogłoskę, wedle której b. minister dr. Gessmann powróci do życia politycznego i będzie się starał o mandat opróżniony wskutek rezygnacji dr. Ebenhocha.

Sprawy zagraniczne.

Wojna włosko-turecka.

Z placu boju.

Konstantynopol. (TBK.) „Moniteur oriental” donosi, że ministerstwo spraw wewnętrznych otrzymało depezę z Trypolisu z wiadomością, że strzały z armat tureckich zniszczyły aeroplan włoski, który przedsięwziął lot w celach wywiadowczych. Urzędowo wiadomość nie jest jeszcze potwierdzona. Dzienniki donoszą nadto, że Turcy i Arabowie koło Bumeliana przypuścili szturm do pozycji włoskich. Wynik walki nie jest jeszcze znanv.

W oczekiwaniu ataku włoskiego.

Konstantynopol. (TBK.) Po ostatnich przesyłkach wojsk znajduje się na Mytilenie, Rodos, Samos i Chios 3.200 żołnierzy. Rząd turecki wysłał tam także działa.

Wali Smyrny donosi, że krąży pogłoska, iż około 30 włoskich okrętów wojennych pojawiło się koło Mikaria. Wiadomość ta jednakże nie jest prawdziwa.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Celem obrony wysp na morzu Egejskiem odeszło stąd 1200 ludzi, następnie jeden batalion z Dikli do Mityleny, a 800 ludzi i 5 dział do Chios.

Jeszcze jedno ultimatum.

Londyn. (Tel. wł.) Z Konstantynopola donoszą, że zanim Włochy podejmą akcyę na tureckich wodach, wystosują do porty jeszcze nowe ultimatum, w którym zażądają uznania aneksyi Trypolisu.

Rozwiązanie Sejmu bawarskiego.

Monachium (TBK.). Ks. rejent rozwiązał Izbę postów.

Z zaboru i caratu.

Wypadek Sienkiewicza na polowaniu.

Warszawa. (TBK.) „Gazeta warszawska” donosi bliższe szczegóły o wypadku, jaki spotkał onegdaj na polowaniu Henryka Sienkiewicza. Polowano w jednym z majątków w okolicach Warszawy na bażanty. O zmierzchu, gdy myśliwi z trofeami wracali do domu, jednemu z nich wyrwało się z pod nóg stado kuropatw. Myśliwy strzelił tak niefortunnie, że śródciny posypały się w stronę grupy myśliwych, w której był Sienkiewicz. Jedna z śródcin uderzyła go rykoszetem w czoło ponad okiem, druga utkwiała poniżej kolana. Obie szły tak głęboko, że nie udało się wyjąć ich zwykłymi sposobami i wynikła potrzeba prześwietlenia za pomocą promieni Röntgena. Stan zdrowia Sienkiewicza jest jak najpomyślniejszy.

Wybór prezydenta Dumy.

Petersburg. (TBK.) Na wczorajszym posiedzeniu Dumy wybrano ponownie jej prezydentem Rodziankę 233 głosami przeciw 91.

Carskie uznanie.

Petersburg. (Tel. pryw.) Wśród postów krąży kopia telegramu, który Kokowcew otrzymał od sfer wyższych. Telegram wyraża całkowite zadowolenie z powodu wystąpienia prezydenta ministrów w sprawie Finlandyi, podkreśla prawdziwie rosyjską godność wystąpienia tego, oraz zmysł państwowy, którego dowodem było całe przemówienie. Stanowisko Kokowcewa uważane jest za ostatecznie umocnione.

„Nowoje Wremia” przeciw namiestnikowi Bobrzyńskiemu.

Petersburg (Tel. wł.). „Now. Wrem.” omawiając we wstępnym artykule ostatniego numeru denuncjację „Prykarpackoj Rusi” w sprawie rzekomego szykanowania, jakiego doznaje prawosławna kaplica w Załuczu, — napada na namiestnika Bobrzyńskiego, twierdząc, iż Bobrzyński — historyk polski i członek Akademii umiejętności — toleruje znęcanie się nad prawosławiem. „Now. Wrem.” czyni równocześnie aluzję do wystąpienia p. Parczewskiego, który w komisji chełmskiej oświadczył, iż życzyłby sobie, aby Polacy w zaborze rosyjskim cieszyli się takaswobodą, jakiej doznają Rusini w Galicyi.

Z kraju.

Po ucieczce Siczyńskiego.

W pogoni za sensacją.

Stanisławów. (Tel. wł.) Korespondent „Gazety Porannej” dowiaduje się z miarodajnego źródła, że kolportowana przez sfery polityczne, a reprodukowana prze niektóre pisma lwowskie wiadomość o przyznaniu się Nudy do winy przed sędzią śledczym jest z gruntu fałszywa. Do wtorku rano Nudy sędzia śledczy wogóle jeszcze nie przesłuchiwał.

Jak się Siczyńskiemu wiodło we więzieniu.

Stanisławów. (Tel. wł.) Wyszedł obecnie charakterystyczny szczegół na jaw. Oto od kilku miesięcy kupował co wieczora pewien dozorca więzienny w handlu delikatesów Kazimierza Schweissera ćwierć kilo szynki. Zakupna ta ustały wraz z ucieczką Siczyńskiego. Są dane, że szynkę tę dostarczano Siczyńskiemu.

Nieudała próba.

Stanisławów. (Tel. wł.) W lecie 1910 roku Siczyński próbował po raz pierwszy ucieczki z więzienia stanisławowskiego. Lekarzem więziennym był wówczas w zastępstwie dra Kopaczyńskiego lekarz dr. Dawid Hacker. On to wraz z innymi funkcjonaryuszami więzienia był wtedy przesłuchiwany przez prok. Czernego. Chodziło o to, że Siczyński miał się porozumiewać z nieznanymi ludźmi z poza więzienia. Śledztwo trwało dłuższy czas. Jak widać Siczyński nie dał się odstraszyć pierwszym niepowodzeniem i przygotowywał się nieustrudzenie do ucieczki w najbliższej przyszłości.

Jeszcze kaczki!

Moskwa (Tel. wł.). „Utro Rossii” donosi, że na ucieczkę Siczyńskiego zebrano 100.000 K, co się odbiło na deficycie w rozmaitych ruskich instytucjach finansowych i kulturalnych.

Zniknięcie sprawy zamachu na ks. biskupa Chomyszyna.

Stanisławów. (Tel. wł.) W tut. sądzie karnym toczy się pod kierownictwem sędziego śledczego Ojaka śledztwo wstępne przeciw ks. Kamińskiemu, sprawcy zamachu na ks. biskupa Chomyszyna. Prokuratorya państwa oskarża go o zbrodnię z §§ 85 t. j. gwałt publiczny i 153 t. j. lekkie uszkodzenie ciała, które dokonane jednak na osobie o charakterze publicznym, staje się ciężkie. Dotąd mimo pilnych poszukiwań nie zdołano jednak stwierdzić miejsca pobytu ks. Kamińskiego, wobec czego rozpisano za nim listy gończe.

Różne.

Nieszczęśliwy wypadek.

Grodkowice (w pow. bocheńskim). (TBK.) Pociąg pospieszny przejechał tu wczoraj robotnika Kowala i poszarpał go w kawałki. Kowal uciekał przed pociągiem towarowym i wpadł pod pospieszny.

Samobójstwo.

Kraków. (Tel. pryw.) Jak donoszą dzienniki, wczoraj w południe o godz. 1. odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru w skroń 29-letni Mirosław Kernbaum, doktor filozofii; zastano go w pokoju, bez życia, w pozycyi siedzącej; powód nieznanv.

„Depesze Ekonomisty”.

Sprawa kartelu naftowego.

Wiedeń. (Tel. wł.) W sprawie utworzenia kartelu naftowego i w czasie wczorajszej konferencji nie zdołano jeszcze usunąć wszystkich różnic. Na razie idzie obecnie o usunięcie różnic, jakie okazały się w czasie konferencji z rafineriami okręgu drohobyckiego. Dla wyrównania tych różnic wyznaczono czas do 20 bm. Równocześnie postanowiono powołać do życia „Centralne Biuro sprzedaży parafiny”, i „Biuro ewidencji nafty”, jako oddziały filialne „Towarzystwa sprzedaży produktów naftowych” (Tow. z ogr. por.). W kołach naftowych sądzą, iż kartel przyjdzie do skutku.

Z krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna kraj. przeniosła: E. Tyszyńską, naucz. 4-kl. szk. żeńsk. im. Mickiewicza w Kołomyi, na równorz. pos. do 4-kl. szk. posp. żeńsk. poł. z wydział. im. król. Jadwigi w Kołomyi; M. Jawnego, naucz. i E. Jawnową, naucz. 4-kl. szkoły w Lanczynie, na równorz. pos. do 4-kl. szkoły w Koszłakach; J. Żmudę, naucz. kier. 2-kl. szkoły w Wiewiórcie, na równorz. pos. do szkoły w Bruśniku; Z. Szyłowskiego, naucz. kier. 2-kl. szk. w Jaworniku, na równorz. pos. do 2-kl. szkoły w Spytkowicach; F. Stadnicką, naucz. 2-kl. szkoły w Krościenku, na równorz. pos. do 2-kl. szkoły w Książpolu; S. Stańczewską, naucz. 2-klas. szkoły w Czerczu, na równorz. pos. do 2-klas. szkoły w Podkamieniu; J. Haglową, naucz. 2-kl. szkoły w Ostrowie, przydz. do szkoły w Spasowie, na równorz. pos. do 2-kl. szkoły w Mszanie; E. Dubicką, naucz. 1-kl. szkoły w Pe-

tlkowcach nowych, na pos. naucz. do 4-kl. szkoły w Podzameczku; Baz. Czarneckiego, naucz. 1-kl. szkoły w Wierzbieniu, na równorz. pos. do szk. w Spasowie; Wł. Byłowa, naucz. 1-kl. szkoły w Telczem, na równorz. pos. do szk. w Beckersdorfie; S. B. Gackównę, naucz. 1-kl. szkoły w Żyrawie, na równorz. pos. do szkoły w Martynowie now.; K. Niemcównę, naucz. 1-kl. szkoły w Środopolecach, na równorz. pos. do szkoły w Ostrowie szlach.; K. Dudrowiczównę, naucz. 1-kl. szkoły w Dmuchawcu, na równorz. pos. do szk. w Słobódce bolsz.; H. Konarkównę, naucz. 1-kl. szkoły w Spytkowicach, na równorz. pos. do szkoły w Zarytem; K. Pagaczową, naucz. 1-kl. szkoły w Chobocie, na pos. naucz. do 2-kl. szkoły w Leszczynie; M. Danilowiczównę, naucz. 1-kl. szkoły w Protosach, na równorz. pos. do szkoły w Lyskowie.

Minister wyzn. i ośw. reskr. z dn. 7. października b. r. nadał 3-kl. pryw. szkole lud. męsk. fund. bar. Hirscha w Mikulińcach, w okr. tarnopolsk. prawo publicz. począwszy od r. szk. 1911/12.

Z sali sądowej.

Proces przeciw „Słowu polskiemu” o oszczerstwo.

Rozprawie wczorajszej przewodniczył radca Wisłocki, jako wotanci zasiadali radcowie Lewicki i Rybicki. Oskarżali adwokaci dr. Grek i dr. Peiper z Przemyśla. Odpowiedzialnego redaktora „Sl. polsk.” p. Ziemińskiego bronił dr. Szurlej.

Oskarżony p. Ziemiński stawiał się osobiście na rozprawie. W zeznaniach swych oświadczył, że nazwiska autora korespondencji, o której zamieszczę skarży dr. Łoziński, nie wyda. Sam sprawy bliżej nie badał i co miały znaczyć instytucje skierowane pod adresem dra Łozińskiego — niewie. Mimo to jednak (?) oliaruje dowód prawdy na to, że w Przemyślu istotnie mówiono o oskarżycielu to, co doniósł korespondent. Obowiązkiem zaś dziennikarza jest notować opinie i nastroje.

Przewodniczący: A gdyby te były zynszone?

Osk.: I tak bywa.

Zastępcy oskarżyciela prywatnego napiętnowali dosadnie system obrony oskarżonego. Podawanie wiadomości niesprawdzonych jest karygodne według ustawy, choćby nawet było istotnie powtórzeniem tego, co ktoś inny mówił.

Obrona wystąpiła z wnioskiem powołania kilku świadków na okoliczność, że dr. Łoziński dlatego dyrymował na korzyść dr. Liebermanna, że obawiał się rewelacji socjalistycznego „Głosu Przemyskiego” na temat jego stosunków finansowych i rodzinnych.

Zastępca oskarżyciela dr. Peiper wyjaśnił bliżej treść owych ewentualnych rewelacji. Mianowicie po wyborach w Przemyślu puszczono w obieg pogłoskę, że dr. Łoziński dlatego był zwolennikiem dra Liebermanna, ponieważ niejaki Eisner (zwolennik dr. Liebermanna) podpisał mu weksel. Natychmiastowe zbadanie tej sprawy na miejscu wykazało, że pogłoska ta była złośliwym kłamstwem.

Następnie zastępca oskarżyciela prywatnego postawił wniosek powołania szeregu świadków, przedewszystkiem na okoliczność, że rzekomo fałszywe karty wyborcze były wydane przez starostwo, a doręczono je wyborcom razem z legitymacjami za pośrednictwem magistratu. Cała różnica polegała na tem, że część kart opieczętowano pieczęcią starostwa, resztę zaś pieczęcią ekspedytu starostwa. Znaczący rytmownik stwierdził na przesłuchaniu w Przemyślu, że obie pieczętówki są autentyczne i nie są podrobione.

Po naradzie trybunał uchwalił dopuścić dowód na okoliczność, że bezpośrednio po wyborach ktoś puścił pogłoskę w Przemyślu, że p. Łoziński dlatego dyrymował na korzyść dra Liebermanna, iż Eizyk Eisner podpisał mu weksel, dowód z kartek wyborczych, których wydania postanowiono domagać się od parlamentu, dowód na autentyczność pieczętek i kart ze świadków dr. Liebermanna, burmistrza dr. Dolińskiego i starosty Kruszyńskiego, dowód ze świadka koncypisty Krzysiaaka na okoliczność, że pokazywał p. Łozińskiemu jedynie autentyczne kartki.

Czy dowód ze znawców na autentyczność

kart ma być prowadzony, zastrzeżono na później, odsyłając akty sądziemu śledczemu do uzupełnienia śledztwa.

Na tem odroczone rozprawę.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

Dziś, w środę (15-go listopada): rz.-kat. Leopolda W. Gr.-kat. Arkindiana.

Wschód słońca o godz. 6:38 rano, zachód o godz. 3:42 popołudniu.

Prognoza na dziś. Gal. w s c h o d n. Niepewnie, nieco chłodniej, mgła, wschodni mierny wiatr.

Gal. zach.: Wypogadza się, niepewnie, ciepłota spada, lokalny mierny wiatr.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie

We środę, po raz 5-ty „To samo”, uakt. 3. aktach Leopolda Staffa.

Repertuar teatru artystycznego.

Sanok 14. bm. „To samo” Leopolda Staffa; Krosno dn. 15. b. m. „To samo” Staffa; Sanok d. 16. b. m. „Papa” Flersa i Caillaveta; Jasło d. 17. b. m. „To samo” Staffa; Tarnów d. 18. i 19. b. m. „To samo” Staffa.

Otwarcie Demu polskiego. Staraniem Koła T. S. L. w Stryju powstał w Synowódzku wyżnym „Dom polski”, którego poświęcenie odbędzie się dnia 19 bm. Uroczystość ta połączona będzie z obchodem urzędowym sturaniem sił miejscowych.

Auteryny mają głos. Zamierzający wydać tytułów wszechpolskich „Goniec”, któremu właściciel drukarni odmówił dalszego druku na „wszechpolskie słowo”, zajmuje się w wczorajszym numerze naszym dziennikiem. Pragnąc przygotować nielicznych i niewybrednych czytelników do mającego nastąpić w tych dniach zawieszenia „Gońca”, pismaki spraw wszechpolskich wołają: „patrzcie i inni przestają wychodzić”.

Rozumiemy żal i gniew bezsilny, że weksle rozmaitych profesorów uniwersyteckich już nie mają waloru nawet w drukarni, ale poco obnażać szpetne, gołe cielsko?

Milczcie dostojnie! — fiakrzy i dozorczy domów jakoś się pogodzą z zawieszeniem „Gońca”.

Ciekawa rzecz, czy p. Starzyński i Cieński, którzy wydatnie subwencyonują „Goniec” w ostatnich czasach, godzą się na karczemne wycieczki gońcowych „dziennikarzy”?

Zagadkowe zniknięcie studenta. I. T. Spiczynski, 13-letni uczeń II. klasy wydziałowej, zamieszkały przy ulicy Batorego l. 22 u ojca swego E. Spiczynskiego, szewca, znikł w poniedziałek 13 bm. bez śladu. Rano dnia tego poszedł do szkoły, skąd więcej już nie wrócił. Chłopiec jest wzrostu wysokiego, włosy ma ciemno blond. Ubrany jest w mundurek studencki, po wierzchu zaś nosi kurtkę popielatą.

Brutalny żart. Wojciech Siudek, furman z cegielni Oskara Feinera, jechał wczoraj, wioząc cegłę na budowę przy ul. św. Zofii. Musiał zaś być w dobrym humorze, gdyż aby dać tego dowody, rzucił bez najmniejszej przyczyny kawałkiem cegły na nieznaną sobie zupełnie kobietę, raniąc ją w głowę.

Nie wierzy w cuda Jozef Bajewski, krawiec, zam. przy ul. Akademickiej l. 21, i gdy zauważył, że od 3 tygodni giną mu materyje z pracowni, powiedział sobie, że ręka w tem zlego człowieka. A że nie odnosi się ze zbytaniem do służącego swego 18-letniego Oresta Taraszczuka, oddał go więc policyi, komunikując jej swe żale.

Z miłości... Józefa Paulin, zamieszkała przy ul. Puławskiego, pokłóciła się wczoraj wieczór z narzeczonym swym i tak sobie to wzięła do serca, że zabrała z domu flaszkę lysolu i udała się do parku Kilńskiego, gdzie lysol w zamiarze samobójczym wypila. Jakiś przechodzień doniósł o wypadku pogotowiu ratunkowemu, które przepukawszy desperatce żołądek, odwiozło ją do szpitala. Stan niedoszłej samobójczyni nie budzi poważniejszych obaw.

Niebieski ptak. Miasta stołeczne wydają różne indywidua, które gardząc pracą, szukają zarobku na drogach pokątnych, nie zawsze zaś w sposób uczciwy. N. p. w poniedziałek 13. bm. przytrzymała policyja na dworcu głównym niejaką Józefę Pokotyłównę, rodem ze Lwowa, liczącą lat 21, która przedstawiając

się fałszywie, że jest właścicielką spadku, składającego się z realności w Jasle i z gotówki 8000 kor. (złożonej nb. w Kasie oszczędności), wyłudzała od rozmaitych pań utrzymanie i pożyczki, a nawet potrafiła omamieć władze duchowne zamiarem wstąpienia do jednego z żeńskich klasztorów, któremu miała jakoby zamiar przekazać... swój majątek! Okazało się jednak, że wszystko to jest nieprawdą, wobec czego Pokotyłówna powędrowała do aresztów policyjnych. Jest ona dziewczyną inteligentną. Policyja wzywa pokrzywdzonych, by się zgłosili ze swymi pretensjami do oszustki.

Sprawozdania giełdowe i towarowe.

Spirytus.

Wiedeń 14. listopada 1911 (telefon własny) Za towar skontyngegowany z dostawą natychmiastową za 100 dl. płacono 64 00 do 65 00.

Tendencja: bez zmiany.

Cukier.

Wiedeń 14. listopada. 39 75 do 39 85, 28 35 do 28 40

Ropa.

Ceny ropy targu lwowskiego z dnia 14 listopada 1911 r.

Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego sentala, Alfonsa Gostkowskiego, Lwów, Pasaż Hansmana l. 1., telefon Nr. 1059 Ceny podane w halerskach za 100 kg. loco cysternastacja Borysław, zamknięcie notowań godz. 5 pop.

A) Ceny ropy związku producentów

(Wedle podania Związku).

Zwizek żąda za prompt: po —

Ostatnia transakcja Związku —.

B) Ceny ropy pozazwiązkowej.

Waluta (termin dostawy):

15. listopada	400—401.
30. „	407—403.
31. grudnia	407—408.
grudzień-styczeń-luty	409—415.
styczeń-luty-marzec	417—423.
Rok 1912	424—436.

Tendencja bardzo silna. Po dłuższym wyczekiwaniu usposobienie targu dzisiejszego jest zwykłowe. Bardzo wiele tranż keyi zawarto na prompt w granicach cen podanych. Dalsze terminy podano przypuszczalnie.

Zboże.

Budapeszt dnia 14. listopada 1911. Tł. w. Przenica na październik od — do —. Pszanica na kwiecień 11 68 do 11 69. Żyto na październik od — do —. Żyto na kwiecień od 10 20 do 10 21. Owies na październik od — do —. Owies na kwiecień od 9 63 do 9 64. Kukurudza na maj od 8 33 do 8 34.

Oferty na pszenicę: mierne.

Chęć kupna: mierna.

Uspokobienie: słabe.

Pogoda: łagodnie.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 14. listopada 1911.

Dziś o godzinie 2:30 popołudniu notowano:

Akcyje austr. Zakładu kredyt. 651 50. Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 847.—, Akcyje Anglobanku 324.—, Akcyje Unionbanku 624 50 Akcyje Länderbanku 544 —, Akcyje Bankvereinu 542 25, Akcyje Bodencredit 1307.—, Akcyje galic. Banku hip. 692.—, Akcyje Praskiego Banku kredytowego 716 50 Akcyje kolei państwowych 732 75, Akcyje kolei południowej 110 75, Akcyje kolei północnej 5000 do —, Akcyje kolei czerniow. —, Akcyje Alpiuy, 828 —, Akcyje Rima Muranyi 674 25, Akcyje Prag. Towarz. żel. 2623 — — Akc. Fabryki broni 743 —, Akcyje tureckie tytoniowe 318 75, Akcyje galic. karp. Tow. naftow. 783 50 Oblig. weg. indemu. — Renta majowa 91 90. Austr. Renta koron. 91 80, Weg. Renta koronowa 90 75, 56-let. Lisy Tow. kred. ziemsk. 91 95, 4% Lisy Banku hipot. 92 80, 4 1/2% Lisy Banku hip. 98 90, 5% Lisy Banku hipot. 110 —, 4% Lisy Banku kraj. 92 50, 4 1/2% Lisy Banku kraj. 98 — 4% Obligacye propinac. 98 30, 4% Galic. pożyczka kraj. z 1893 r. 92 90, 4% pożyczka miasta Lwowa 91 85, 4% Pożyczka miasta Krakowa 90 25 Losy trolejki 243 50 Marki 117 75 Ruble 255 —, Rosyjska 5% renta z 1906 r. 103 80, Akcyje Skoda 680 50. Galic. Bank. kred. ziemski 99 25. Powsz. Bank depozytowy 553 —

Uspokobienie: przy spokojnym ruchu silne z powodu lepszego Berlina i budapeszteńskich zakupień.

Zamknięcie giełdy berlińskiej.

Berlin 14/11 1911. Przy zamknięciu dzisiejszej giełdy notowano: Kredyty 203 87, Staatsbahn 156 75, Disconto Comandit 190 87, Berlin Tow. handl. 168 75, Laura 170 25, Bohumery 224 37, Kolej połudn. wschodnio-pruska —, Rubla za got. 216 85, Kolej warsz.-wied. 189 50, Kolej morza śródziemnego —, Kolej Merydyonalna 119 —, Losy tureckie 164 25 Renta włoska —, „Harpener” kopalnia węgla 181 25 Kolej Marienburg-Mławka —, Konsolidacye —, Lombardy 19 75, Kolej Henry 145 75, Niemiecki Bank narodowy 126 62, Kanada Preferred 341 12, Akcyje zeglugi hamburgskiej 137 —, Kurs warszawski —, Huta „Donnersmark” 310 75, 3 i pół prc. renta rosyjska z r. 1894 86 75, 3 8 prc. renta rosyjska 88 —, 4 prc. renta rosyjska z r. 1902 91 50, 4 i pół prc. renta rosyjska z r. 1905 100 40, Rheinische Stahlwerke 162 50, Gelsenkirchen 189 25

Odpowiedzialny redaktor: JERZY KONARSKI.

Drukiem Artura Goldmana, Lwów, Sykstuska l. 19.—Tel. 305.

Pismem kieruje: KOMITET REDAKCYJNY.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „Gazety Wieczornej”.